
WEEKBLAD
Pep
Nr. 31
5 aug. 1967
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
ZEILEN OP ZEE
pag. 10-11
2516
MARTIN LODEWYK

VOLGENDE WEEK

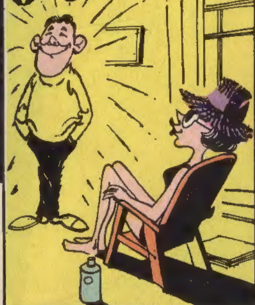
Volendam is in vele opzichten een uniek dorp met een in alle opzichten unieke voetbalvereniging. Iedere speler is Volendammer, alleen de trainer is een Engelsman. Alle supporters leven hartstochtelijk mee, al vrezen ze dat Volendam het volgende seizoen weer degradeert. Volendam, de voetbalvereniging, heeft namelijk het heen-en-weer, zoals je in de volgende PEP kunt lezen.

Op een bord naast de bioscoop van een stad in het Amerikaanse Kentucky staat het volgende raadsel te lezen: „Toegang uitsluitend voor volwassenen; kinderen onder de twaalf jaar hoeven geen entree te betalen."

NOGAL WIEDES

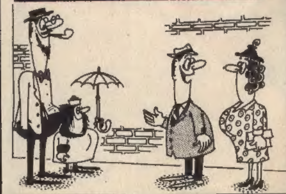
De inspecteur van een verzekeringsmaatschappij gaf in zijn rapport als vermoedelijke oorzaak van de brand in een woonhuis op: „De brand in het huis is waarschijnlijk ontstaan omdat het gebouw, dat een waarde had van 30.000 dollar, verzekerd was voor 80.000 dollar."

OPpeppers

ZOEK DE VIJF VERSCHILLEN

Maar lieveling, je herinnert je meneer en mevrouw Trol toch nog wel?

PEP

PEP

om te stelen

VOLGENDE WEEK

EEN NIEUW AVONTUUR VAN TOENGA!

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

TV

Ik heb gehoord dat er in Frankrijk tekenfilms van Asterix en Obelix zijn. Het lijkt me wel leuk om die sterke mannetjes te zien bewegen, net als Batman en de Flintstones. Komen ze ook op de Nederlandse televisie?

Dick van Zelten, **Amersfoort**

Wie weet.

KOU

Waarom heeft Obelix nooit een jas aan? Heeft hij het nooit koud? Mijn zusje zegt dat hij het nooit koud heeft omdat hij zo sterk is, maar kracht heeft toch niets met kou te maken? Kijk maar naar Asterix, die heeft niet zo'n bloot bovenlijf!

Johan Doornbosch, **Eindhoven**

TIM MARAN

Met grote belangstelling heb ik 'Even voorstellen' van Tim Maran gelezen. Ik heb altijd al een grote bewondering voor deze schrijver gehad, maar nu ik zijn levensgeschiedenis een beetje ken, vind ik hem helemaal een fantastische vent! Het moet toch geweldig zijn om zoveel meegemaakt te hebben! En nog geweldiger vind ik het dat hij alles zo boeiend vertellen kan! Liever meer verhalen van Maran dan dat onzinnige gedoe van Arendsoog, die toch steeds maar wint.

Thera Korndörfer, **Arnhem**

INDIANENVRETER

Ik vond die plaat van de Outsiders in PEP 21 eindeloos. Maar ik had hem liever als middenplaat gezien, dan had ik hem opgehangen, want ik hang alleen middenplaten op. Hun succes hebben ze te danken aan Wally Tax, die vind ik heel goed zingen. Vooral die plaat van Wally Tax alleen, 'I sat and thought and wondered why'. Verder wil ik één aanmerking maken: dat verhaal van de Indianenvreter, dat is flauwigheid. Als Maran niet meer weet te schrijven, hoeft het voor mij niet.

Maurice van der Linden, **Amsterdam**

VOORNAMER

Ik wil het over beatgroepen hebben. Er staat tegenwoordig meer over beat in dan over sport, en u had mij beloofd meer over sport te schrijven. Als die beatgroepen ergens komen lallen, niet zingen maar lallen, moeten ze daar een enorm bedrag voor hebben. Dat vind ik schooien. De aarde is niet geschapen om te laten horen wat je kunt, maar om de aarde te verzorgen en te bewerken. Welk nut heeft het om te lallen als een gek? Sport heeft in ieder geval meer nut dan beat. Ik kan het ook niet helpen, de beat hoort niet op deze al-zondige wereld thuis! Sport is veel voornamer voor het lichaam van de mens dan al dat gelal!

Arie Arendse, **Eethen**

TIEN LEVENS

De rubriek 'Even voorstellen' vind ik altijd erg leuk, omdat je dan iets te weten komt over de mensen achter de schermen die toch regelmatig in PEP schrijven of tekenen. Maar dat stukje over Tim Maran in nummer 24 heb ik wel met volle verbazing gelezen. Als je ziet wat die man allemaal meegemaakt heeft, dan zou je denken dat hij minstens 135 jaar moet zijn of zo! En dat ie alles overleefd heeft! Bovendien zal hij wel 'n zwaar hoofd hebben als al die herinneringen er nog steeds zo in zitten. Maar ik ben blij voor 'm dat hij Nederland nu zo „schoon" vindt en dan tenslotte („omdat er de kinderen zijn") nu in Nederland is neergestreken om daar minstens tien levens te beleven! Maar ik ben blij dat ik meneer Maran niet ben! *Ik heb aan mijn ene leven al genoeg!*

Jantien van Leeuwen, **Groningen**

AAN DE MUUR

Hier komt een dikke pluim voor de PEP-redactie. In nummer 24 stond een auto-artikel over de SHELBY FORD MUSTANG GT. en ik vond dat die twee bladzijden er héél goed uitzagen! Nu heb ik toch wel een zwak voor auto's, maar het scheelt wel 'ns, de ene keer met de andere. Wat mij betreft, mogen er in elk nummer twee van zulke pagina's staan! Dat is vakwerk. Ik heb de middelste twee pagina's eruit gehaald en aan de muur geprikt, want ik ben er nog lang niet op uitgekeken. Ga zo door, PEP!

Henk Kerskens, **Rotterdam**

CIJFERTJES

Ik vind de PEPshow de laatste tijd geweldig! Beter dan de PEPplaten! Want die zijn vaak slecht getekend en vooral de kleuren vind ik meestal lelijk. En 't is altijd zo ingewikkeld als je zo'n plaat wilt bekijken, die cijfertjes kun je bijna niet vinden! Ik stel voor om PEPshow in ieder nummer te doen en dan de PEPplaten weg te laten. Of er moeten weer goeie komen. Wilt u er 'ns over denken?

Jan de Vries, **Amsterdam**

FLIPPIE FLINK

EIGENLIJK STOM OM 'S NACHTS EEN ZONNEBRIL TE DRAGEN ... IK BEN DAARNET BOVEN OP DE GENERAAL GESTAPT, HIJ LAG TE SLAPEN ! ...

GELUKKIG BEN IK NIET ZO ZWAAR, HIJ VOELDE 'T NAUWELIJKS ...

IS DAT VOOR MIJ ? GUNST, DANKJEWEL FLINK ! ...

ZOEK DE 5 VERSCHILLEN
OPLOSSINGEN
UITDRUKKING:
Het zonnetje in huis hebben

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

EEN AVONTUUR VAN

ROODBAARD

Erik heeft een Turkse patrouille overmeesterd. Gekleed in de uniformen van de vijandelijke soldaten bereiken de mannen de havenstad, waar twee schepen gemeerd liggen. In de stromende regen geeft Erik z'n bevelen. .

TEKST: J. M. CHARLIER TEKENINGEN: V. HUBINON

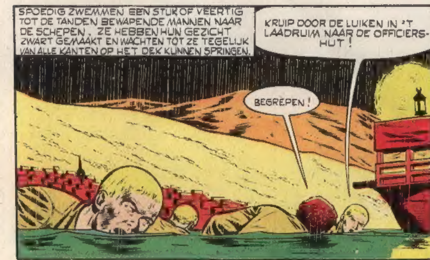

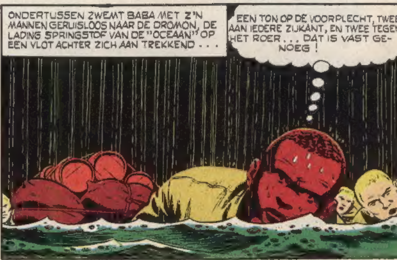

MUITERIJ OP DE OCEAAN

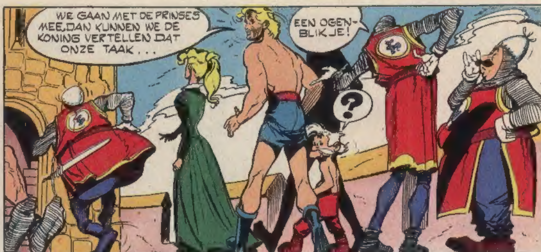

WORDT VERVOLGD

de gevangen Prinses

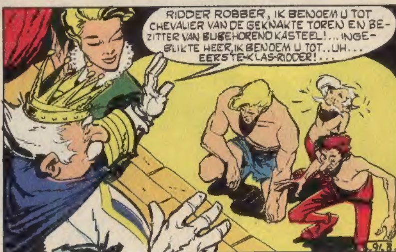

een nieuw verhaal van

ROBBER EN BAAS BIJL

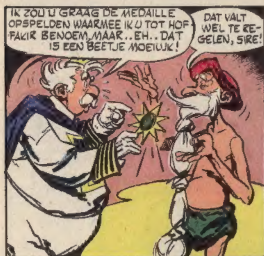
tekeningen: UDERZO - tekst: J.M. CHARLIER

Robber is erin geslaagd de ontvoerde prinses naar haar vaderland te brengen, op een vliegend tapijt. Op het paleisdak...

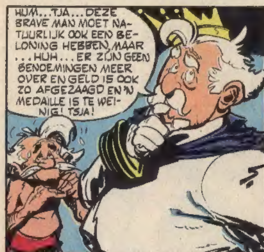

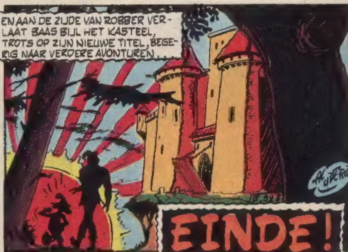

MICHEL VAILLANT

Roy Johnson kan 't nog steeds niet verkroppen dat Nicolas Olensky hem in vele sporten de loef afsteekt. Michel heeft de handen vol om de vrede in zijn ploeg van jonge coureurs te handhaven.

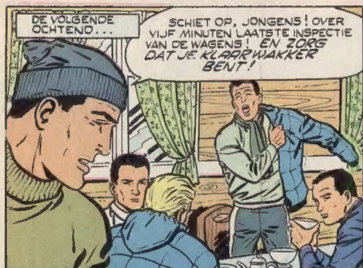

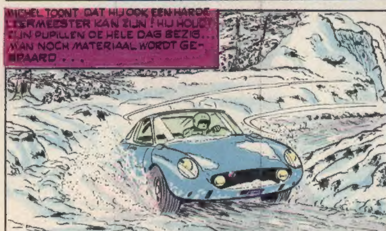

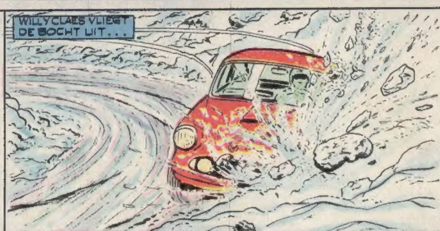
8STE MAN

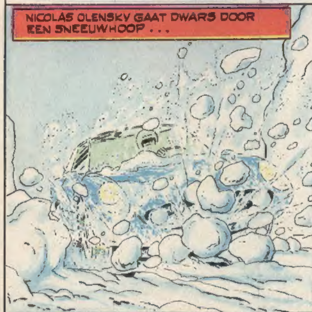

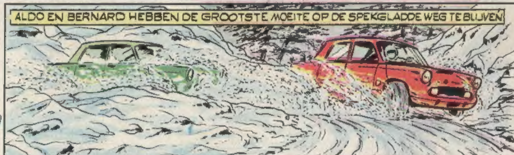

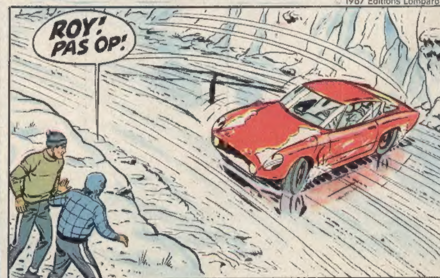

WORDT VERVOLGD

In glinsterend nat oliegoed over wildwoest schuimende golven scheren met een wel zeewaardig, maar op de eindeloos-grote oceaan toch nietig jachtje. Ja, dat is het betere werk voor alle stoere Hollanders. Dat is

ZEILEN OP ZEE

Hoek van Holland, zes uur in de kille morgen. Ondanks het prille uur zijn op de meeste scheepjes in spijkerbroeken geklede kerels druk doende met het optuigen van hún jacht, dat straks in een keiharde wedstrijd vóór de concurrentie over de finish gemanoeuvreerd moet worden. Maar zolang het zeil nog niet gehesen wordt, drinkt de schipper van de Zeezot van Veere een zwarte kop koffie met de bemanning van de Giraglia de Schelde en hebben wij de tijd ongestoord rond te neuzen op dezelfde jachten waarmee we straks in een hevige strijd om de overwinning gewikkeld zijn. De prachtige Zwerver, een vrij oud maar verschrikkelijk snel schip, ligt te pronken als een trotse zwaan. De Najade, het Klasse-I-jacht met een eersteklasbemanning van de Koninklijke Marine, blinkt stralend wit in het rimpelwater van de Berghaven. Het Amerikaanse jacht Tina ligt nú nog broederlijk tegen de Pierrette III aangeleund, waarmee het na 't startschot om iedere meter woelige zee, om iedere minuut zal strijden.

Hoek van Holland, Berghaven, acht uur in de winderige morgen, aan boord van zeilnummer 543, de Najade. Op alle schepen heerst nu een koortsachtige bedrijvigheid. Masten worden beklommen om de katrollen te controleren, haastige ontbijten van eieren en spek worden genuttigd, bemanning en schepen worden startklaar gemaakt voor de Grote Race. De Jantjesbemanning van onze Najade slaat met vereende krachten het zeil aan (foto 1), ze trekken het onderlijk (onderste kant van het zeil) stevig aan om het grote doek een optimale vorm te geven. De fok hebben we al aangeslagen, die ligt opgedoekt en gereed voor onmiddellijk gebruik op het voordek. Schipper van de Griendt geeft zijn bevelen. Het schip waarover hij het commando voert en waarvoor hij verantwoordelijk is, het schip dat hij naar best vermogen over de wilde zee gaat jagen, wordt gereed gemaakt om de veilige beschutting van de haven te verlaten. De wind steekt onverwacht fel op, de spanning neemt toe.

Hoek van Holland, negen uur, aan boord van de Najade. Een machtige zeesleper van Leen Smit maakt zich los van de kademuur en stoomt in een wijde boog zeewaarts. Dit is voor ons het sein om de meerdraden los te gooien en achter de Doggersbank, die over een uur het startschot zal geven, open zee te kiezen (foto 3). Onze schipper omklemt de helmstok, zijn bemanning hijst het zeil (foto 2). Nu men van de beschutting van de hoge kademuur is verlost, werkt de harde wind verfrissend en bemoedigend. De schuimkoppende zee ontvangt zijn bevaarders met grimmige golven, waarover de jachten richting startlijn koersen. De wind duwt onze Najade in scherpe slagzij naar bakboord en groeit aan tot windkracht acht. We zijn genoodzaakt een rif in het zeil te slaan en de fok met de winch stevig aan te sjorren (foto 5). Ondanks het sterk gereefde zeil hebben we de handen vol om het schip voor kapseizen te behoeden. Ook onze tegenstanders voeren hun strijd tegen de Noordzeegolven. Soms worden de schepen ver uit het water getild, soms verdwijnen ze tot aan hun zeilen achter een waterberg (foto 4 en 6). Iedereen kent zijn taak, iedereen weet dat in de komende strijd de overwinning van zijn zeemanschap en uithoudingsvermogen afhangt.

Noordzee, tien minuten voor tien. De startboot van Leen Smit, dansend en stampend op het ritme van de onstuimige baren, geeft drie lange mijlenver klinkende fluitstoten. Tien minuten voor start. We manoeuvreren en laveren en gaan overstag en kijken minstens vijfmaal per minuut op onze horloges. Acht minuten voor start. Niet te dicht bij de boeien komen, onze tegenstanders niet voor de romp varen, bevelen geven, opdrachten uitvoeren. Over het deelnemersveld klinken twee langgerekte fluittonen: vijf minuten voor start. Schipper van de Griendt kijkt op zijn stopwatch, de spanning is ondraaglijk. Vier minuten. M'n hart bonst, met witte knokkels omklem ik de reling van onze Najade, die akelig schuin tegen de krachtige wind hangt. Nog drie minuten. Gedrang om gunstige posities. Twee minuten. Twee schepen schuren met de rompen langs elkaar, er wordt geschreeuwd en gevloekt. We komen steeds dichter bij de boeien waartussen de startlijn ligt. Eén minuut. Iedereen tuurt naar de mast van het startschip, waarin zo meteen de startvlag gestreken wordt. Dertig seconden. Ik houd m'n adem in, kijk naar de schipper, naar de schepen, naar de startboot, op m'n horloge. De wind raast in het tuig, ons zeil staat strak en wit. Tien-negen-acht. . . We zitten nagenoeg óp de startlijn! Vier-drie-twee-een. . . Ja! Een verlossende, oneindige fluitstoot verscheurt de spanning, de startvlag valt, we stormen tussen de boeien door! De Grote Race is begonnen!

Volgende keer: RACEN OP ZEE

Een Russische „Bear" bommenwerper in gezelschap van een [illegible] en heeft grote achtbladige contraschroeven.

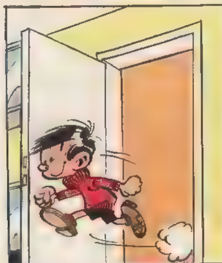
DE RUSSISCHE 'BEAR': EEN BOMMENW

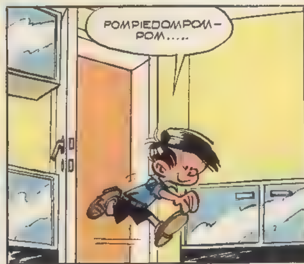
door DINO ATTANASIO

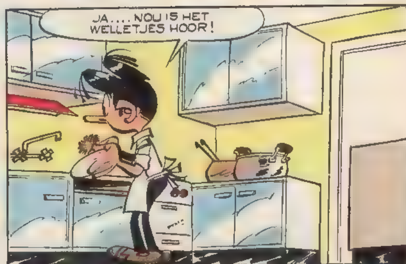
DE AVONTUREN VAN

uit de lucht gegrepen

door hugo hooftman

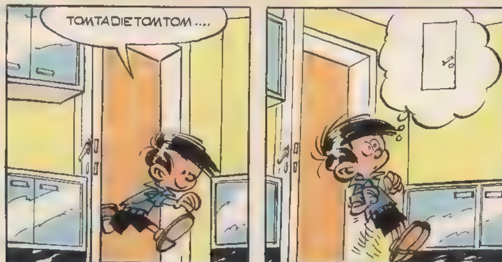
Voor het eerst kunnen we in PEP nu eens een goede kleurenfoto plaatsen van een Russisch militair vliegtuig, en wel van de Tupolev Tu-95 bommenwerper, die van de NATO de codenaam „Bear" gekregen heeft. Een zeldzame foto, want we zien die Russische bommenwerper hier in formatie met. . . een Amerikaanse Phantom 11 straaljager, een F-4B. Het gebeurde op 16 maart 1963, toen de „Bear" op ongeveer [illegible] kilometer ten zuidwesten van het eiland Midway in de Grote Oceaan een spionagevlucht maakte boven het Amerikaanse vliegkampschip „Constellation". Al op ruim 350 kilometer afstand van het vliegkampschip werd de Russische bommenwerper op de radar waargenomen. Er stegen meteen Phantoms op om de Russische bommenwerper tegemoet te vliegen en te schaduwen. Bijgaande foto is dan ook genomen door een van de Amerikaanse marinevliegtuigen. . . De „Bear" is de enige moderne bommenwerper ter wereld die met propellers is uitgerust. Het toestel heeft zogenaamde „schroefturbines" of „turbo-props", dat zijn straalmotoren die propellers aandrijven. Het grote voordeel van deze toestellen is het grote vliegbereik. Ze kunnen heen en terug naar Amerika vliegen vanuit Rusland zonder dat ze in de lucht moeten tanken. Er zijn van die „Bear" verschillende uitvoeringen verschenen, sommige met een glazen neus, andere met een dichte neus en een grote radarkoepel onder de „kin". Dat zijn speciale fotoverkenners. Die vliegen o.a. bij de Russische marine. Er zijn naar men aanneemt ongeveer 100 „Bears" bij de Russische strategische luchtmacht in dienst, waarvan ongeveer de helft onder de romp een grote bom kan meevoeren, die op eigen kracht naar zijn doel kan vliegen.

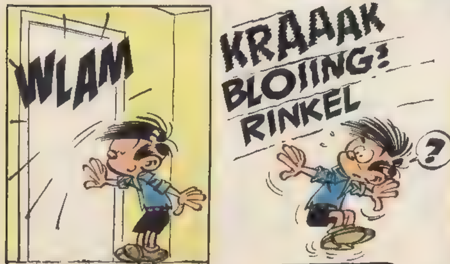
VERPER

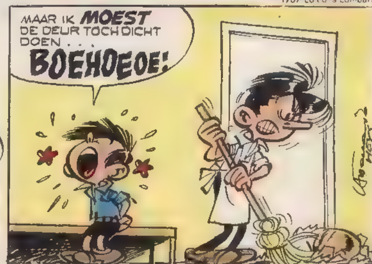

TON EN TINEKE

BLAKE EN MORTIMER IN

door E. P. JACOBS

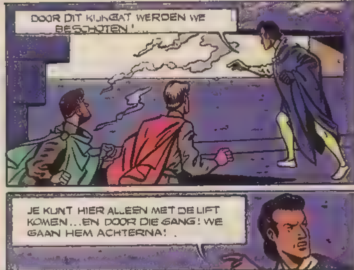
HET RAADSEL

Een onbekende vijand in Poseidopolis, de hoofdstad van het rijk van Atlantis, heeft het op 't leven van Blake en Mortimer gemunt. Waarom precies is niemand duidelijk...

MAAR ZE KOMEN TE LAAT! DE LIFT VOERT HEN NAAR EEN VERLATEN GALERIJ, WAAR GEEN SPOOR VAN DE SLUIPSCHUTTER TE BEKENNEN VALT..

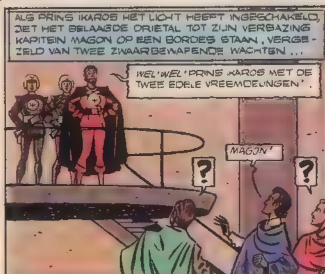

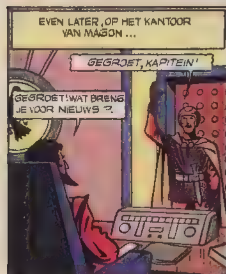

VAN ATLANTIS

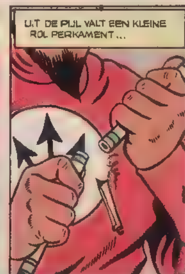

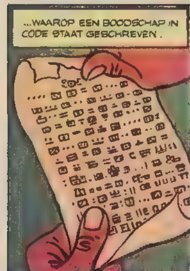

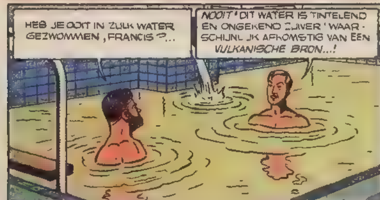

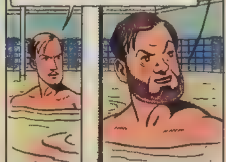

MONKEES

1 — Peter Tork

wilde graag leraar worden, had echter fortuin en maakte carrière als „aap".

2 — David Jones

Davy heeft al heel wat tv- en theaterrollen achter de rug. Hij speelde o.a. in de musical Oliver. Hij is een talentvol jockey!

3 — Mike Nesmith

Vóór de Monkee-auditie had hij volgens zijn zeggen nooit iets gedaan. . . helemaal niets! (Behalve dan een groen wollen mutsje dragen.)

4 — Micky Dolenz

was als tienjarig jongetje al bekend als tv-heldje in de rol van „Circus-boy". Toen hij Monkee werd, had hij nog nooit eerder gedrumd!

In drie kwartier werden de MONKEES wereldberoemd! Er zijn niet veel beatgroepen voor wie de weg naar de top zó kort duurt. Maar Micky Dolenz, Mike Nesmith, David Jones en Peter Tork hebben ook wel geboft. Tijdens een auditie werden zij uit maar liefst 470 andere jongens verkozen en niet lang daarna verscheen op 12 september 1966 hun eerste kleurenfilmpje op de Amerikaanse tv. Met enorm succes! Maar met iemand als de bekende producer Bert Schneider en een heleboel geld kom je dan ook een heel eind! Boze tongen beweren zelfs dat de Monkees niet eens zelf zingen en spelen, en dat ze alleen een stel gekke jongens zijn. . . Hoe dan ook: het Monkee-thema uit de tv-serie is sindsdien een veelgefloten wijsje. Er zijn tot voor kort al 2.700.000 LP's van hen verkocht en ook de nieuwe langspeelplaat van de Monkees, Monkees Headquarters, belooft weer een topper te worden. Fanclubs schieten uit de grond. De belangrijkste is wel de Monk ee-fanclub, 30a Horsefair, Birmingham 1, in Engeland. En sinds op het Nederlandse scherm de avonturen van de Monkees te zien zijn, weliswaar in zwart-wit, stijgt ook hier hun populariteit met de dag

discografie the monkees

66-1001: Take a giant step - Last train to Clarksville

66-1002: I'm a believer - Steppin' stone

66-1004: A little bit me, a little bit you - The girl I knew somewhere

66-15005: Monkees theme - Mary Mary

EP'S

86.950: Last train to Clarksville - Take a giant step - The Monkees (Theme) - Tomorrow's gonna be another day

86.955: A little bit me, a little bit you - Mary Mary - The girl I knew somewhere - She

LP'S

COM/COS 102/ MORE OF THE MONKEES: She - When love comes knockin' - Mary Mary - Hold on girl - Your auntie Grizelda - Steppin' stone - Look out - The kind of girl I could love - The day we fall in love - Sometime in the morning - Laugh - I'm a believer

COS 101/ THE MONKEES: (Theme from) The Monkees - Saturday's child - I wanna be free - Tomorrow's gonna be another day - Papa Jean's blues - Take a giant step - Last train to Clarksville - This just doesn't seem to be my day - Let's dance on - I'll be true to you - Sweet young thing - Gonna buy a dog

COS 103 /THE MONKEES HEADQUARTERS: You told me - I'll spend my life with you - Forget that girl - Band 6 - You just may be the one - Shades of gray - I can't get her off my mind - For Pete's sake - Mr. Webster - Sunny girlfriend - Zilch - No time - Early morning blues and greens - Randy scouse git

ATHI, DE GEVANGENE VAN DE KLUIZENAAR

AANVANKELIJK IS ATHI TE GAST BIJ DE KLUIZENAAR, DIE HEM UIT DE HANDEN VAN ZIJN DOODSVIJAND RAGNAR GERED HEEFT . . .

ZO LEERT ATHI KRUIDEN BEREIDEN DIE KOORTS WEGNEMEN EN SLAAP BRENGEN. HIJ LEERT DE NIETIGE PLANTJES KENNEN DIE GROTE MACHTEN IN ZICH BERGEN.

WE ZAGEN HET TOEN DE WIND DE NEVELS WEGJOEG.
DUS DAAROM IS ATHI ONVINDBAAR! HIJ IS GEWOON WEGGEVAREN... MAAR WIJ KUNNEN OOK EEN VLOT BOUWEN.

ONMIDDELLIJK ZET DE ZWARTE VIKING ZIJN MANNEN AAN HET WERK ...
EINDELIJK DIT ELLENDIGE BOS UIT!

ATHI HOORT VERBAASD AL DIE PLOTSELINGE BEDRIJVIGHEID IN HET BOS AAN ...

IK BEGRIJP ER NIETS VAN. WAAROM SLEPEN ZE ZO DRUK MET DIE STAMMEN?

OP DE PLAATS WAAR DE KLUIZENAAR HEM HET EINDE VAN DE WERELD HEEFT GETOOND, LATEN DE VIKINGEN DE STAMMEN OMLAAG ZAKKEN...

ZE BOUWEN EEN VLOT! DE WERELD HOUDT HIER NIET OP, DE KLUIZENAAR HEEFT GELOGEN, DAAR LIGT EEN MEER!

DE NACHT VALT IN EN WOLF KOMT ATHI HALEN ...

JE MOET NIET TOT DONKER WEGBLIJVEN, ATHI. WOLF WORDT 'S NACHTS GEVAARLIJK, DAT WEET JE TOCH!

DE MANNEN DIE MIJ ACHTERVOLGD HEBBEN, ZULLEN SPOEDIG VERTREKKEN.
DAT IS GOED NIEUWS. DIE ROVERS EN MOORDENAARS ZIE IK LIEVER GAAN DAN KOMEN. ALS DE RUST IN DIT WOUD TERUGKEERT, KUNNEN WIJ ONS BETER AAN ONZE HEILIGE TAAK WIJDEN.

MAAR ATHI HEEFT WEINIG ZIN IN DE "HEILIGE TAAK" WAARVOOR DE KLUIZENAAR HEM TEGEN WIL EN DANK HEEFT UITVERKOREN.

ZE LATEN VOORRADEN ZAKKEN, WOLF, DAT BETEKENT DAT ZE MORGEN WILLEN WEGVAREN. DUS VANNACHT MOET HET GEBEUREN...

JOU NOCH JE MEESTER WIL IK KWAAD DOEN, WOLF. JULLIE ZIJN GOED VOOR ME GEWEEST. MAAR IK KAN NIET BLIJVEN; IK WIL NAAR HUIS.

EN WAT LATER ZIJN EIGEN ETENSKOM ACHTER EEN STEEN OM TE KEREN...

U HEBT ME VERTELD DAT HIER DE WERELD OPHOUDT... DAT NIEMAND VERDER NOORDWAARTS KAN REIZEN...

DAT IS ZO, ATHI. MAAR... ER IS IETS VREEMDS AAN DEZE SOEP.

DIT IS HET EINDE VAN DE WERELD NIET. ER LIGT DAAR EEN MEER, WAAROVER MEN NAAR HET NOORDEN KAN VAREN.

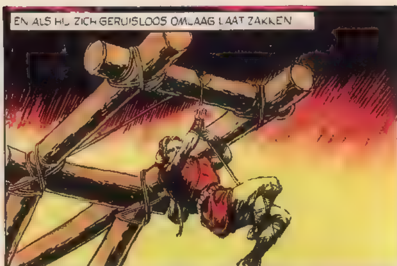

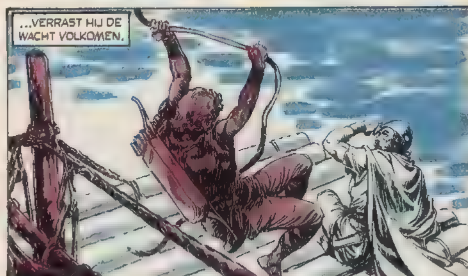

SNEL BEGEEFT ATHI ZICH NAAR HET VLOT, WAARBIJ HIJ IN EEN BOOG OM HET VIKINGENKAMP HEENGAAT...

EN ALS HIJ ZICH GERUISLOOS OMLAAG LAAT ZAKKEN

...VERRAST HIJ DE WACHT VOLKOMEN.

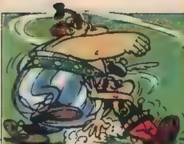

DE VERRASSING VAN DE AANVAL WERKT IN ZIJN VOORDEEL.

DOE MIJN GROETEN AAN RAGNAR !

IN KORTE TIJD WEET HIJ HET VLOT OP EEN VEILIGE AFSTAND VAN DE KUST TE BRENGEN...

RAGNAR EN ZIJN MANNEN HEBBEN HET NAKIJKEN.
WE BOUWEN EEN NIEUW VLOT. IN DRIE DAGEN MOET HET GEREED ZIJN. ALS WE MET Z'N ALLEN ROEIEN, KUNNEN WE HEM NOG INHALEN !

ZO ONTVLUCHT ATHI DE KLUIZENAAR EN WOLF. ZO ONTSNAPT HIJ EENS TE MEER AAN RAGNARS WRAAK. DE WIND VOERT HEM SNEL DE NEVELS BINNEN, HET ONBEKENDE TEGEMOET.
VOLGENDE WEEK :
GURLOK
DE TIRAN

In een poging de Romeinse patrouille die Panoramix gevangen wilde nemen, op de vlucht te jagen, heeft Obelix met zijn menhir de druïde getroffen. In zorgwekkende toestand wordt Panoramix naar het dorp gebracht, waar hij tot grote opluchting van de hele stam tenslotte weer bij bewustzijn komt . . .

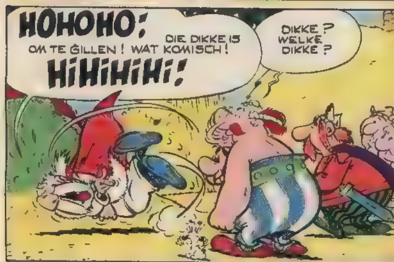
POMPERDE POM

Asterix

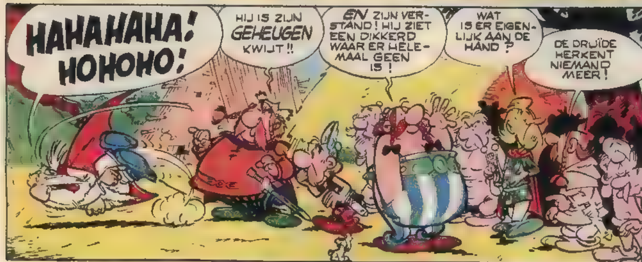

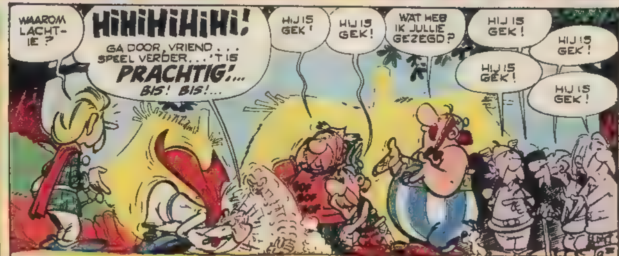

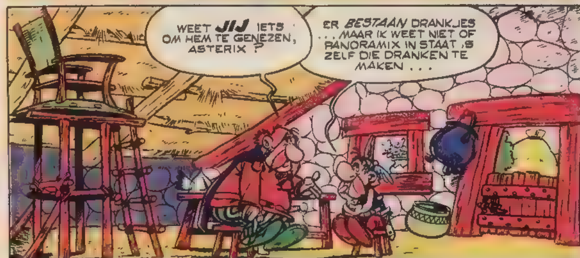
TEKENINGEN. UDERZO TEKST GOSCINNY

en de kampioen

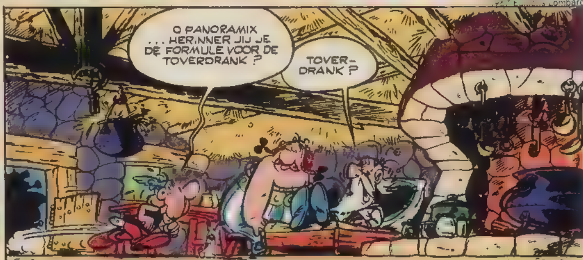

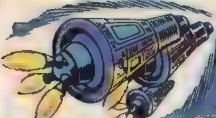

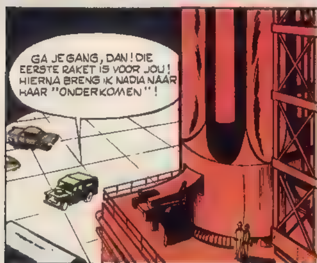

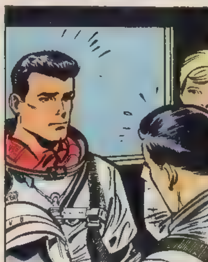
WORDT VERVOLGD

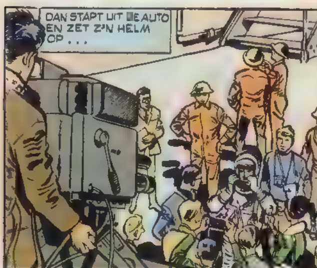
DE 3 KOSMONAUTEN

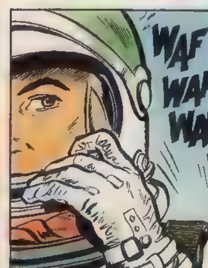
Ondanks alle dreigbrieven en sabotages besluit Dan Cooper aan z'n ruimtevlucht te beginnen. Maar niet zonder ongerustheid!

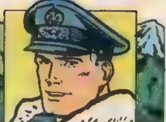

een avontuur van DAN COOPER

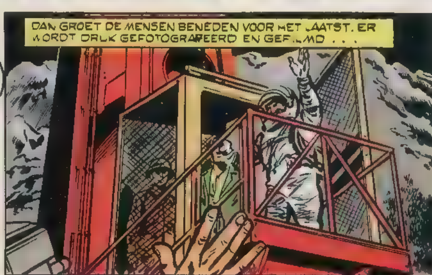

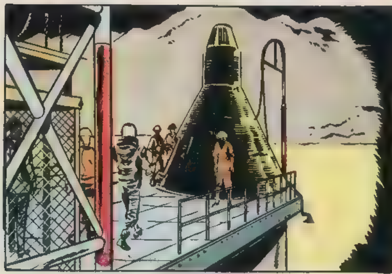

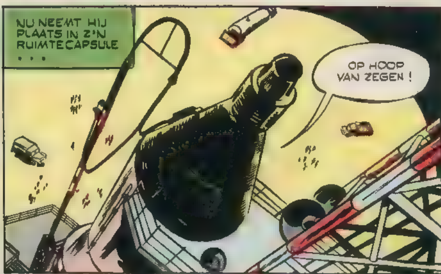

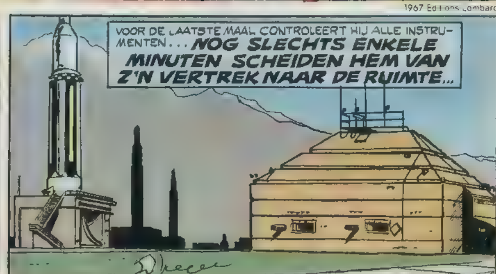

WORDT VERVOLGD

DE GOUDEN VAZEN VAN DE FARAO

door Bob Tadema Sporry - illustratie van Jan Kruis

De gewetenloze opperstalmeester Seth heeft zijn zinnen gezet op de kostbare gouden vazen die Hor voor de overleden farao heeft gesmeed. De jonge goudsmid wordt mèt zijn vazen levend begraven in het graf van de farao. Seth wil wachten tot Hor in de lugubere grafkelder is omgekomen, waarna hij zijn buit kan komen ophalen...

Wat had Seth een ongelooflijke stommiteit begaan door zo'n haast te hebben. Waarom had hij niet even gecontroleerd of het stenen deksel inderdaad goed sloot? Als Hor met zijn hoofd tegen het deksel drukte, voelde hij het een beetje wankelen. Het gleed een beetje! Heel weinig, maar het glééd. Als hij zich nu met armen en knieën opduwde tegen het deksel...

Hijgend viel Hor terug. Het was niet zo gemakkelijk als hij had gedacht. De inspanning werd hem te machtig. Flauw van de honger, stijf en nog ziek van de klap op zijn hoofd en zijn val door het stenen luik verloor hij opnieuw het bewustzijn. Toen hij echter weer bijkwam, was hij klaar voor een nieuwe poging.

Langzaam en met inzet van al zijn spierkracht spande hij zich als een rups en duwde nu ook met zijn hoofd tegen het stenen deksel.

Er klonk een schurend geluid en het verschoof een heel eind! Hijgend viel Hor terug, maar nu wist hij dat hij gewonnen had. Nu was het alleen nog een kwestie van tijd. Het deksel had zijn vat op de kist verloren, hij moest het nu gemakkelijk kunnen wegschuiven.

Zijdelings gleed Hor uit de kist en zo hevig bonsde zijn hart dat hij dacht te zullen stikken. Hij viel op de stenen vloer en bleef liggen tot hij weer wat bekomen was. Buiten zou hem de vrijheid wachten, want de poort van het graf had geen deuren; na de begrafenis zou het graf worden dichtgemetseld.

Met zijn handen voor zich uitgestrekt schuifelde hij in de richting van de uitgang van de grafkamer. Zijn tenen stootten tegen een laag houten tafeltje waar iets afrolde. Hij tastte ernaar en merkte dat het een van de olielampjes was. Met de vuurslag uit zijn gordel maakte hij licht en hij begon zich hoe langer hoe prettiger te voelen. Hij keek eens om zich heen, zag nog meer lampjes en ontstak die ook. Overal in het rond stonden grote kisten met de attributen van de priesters die hier dodenriten zouden moeten vervullen. Prachtige gewaden lagen daar en de zachtgelooide panterhuiden die de priesters over hun naakte schouders droegen. Er lagen ceremoniële staven en stokken, prachtig vaatwerk, mooie doosjes met wierook en een kruik vol zoete olie om mee te zalven. Maar het beste van alles was een brood, dat kennelijk door een van de arbeiders was achtergelaten, en een grote aarden kruik met bier. De goden waren hem kennelijk welgezind!

Toen de zon begon te zakken naar de Bergen van het Westen, kwamen Seth en zijn mannen weer bijeen in een verlaten graf vlak bij de vallei met de koningsgraven. Overal liepen lachend en pratend de arbeiders naar huis. Hun zware dagtaak zat er weer op. Het was overal gezellig druk. Seth had een grote witlinnen mantel over zijn staatsiekleding geslagen om niet op te vallen. Zijn makkers waren gekleed als alle anderen. Ze droegen alleen brede kleurige halskragen, maar die waren niet opvallend. Ze liepen het smalle pad af. Hier begon het stil te worden.

De arbeiders van de dodenstad vertrokken altijd vroeger met het oog op de boze geesten, waarvan het hier volgens de bevolking wemelde.

Nu waren ze in de totaal verlaten vallei en daar was de ingang van het graf. Ze doken naar binnen en liepen de bekende weg naar de grafkamer waar het stil was en warm. Ze zagen bij het schamele licht van hun lampjes het bekende beeld: de bont beschilderde wanden met de statige goden; de farao die offerde, voortschreed of als mummie stijf rechtop stond. Om hen heen reikten de zware vierkante zuilen naar de zoldering. Ze gingen naar de stenen kist die achter de zuilen verborgen stond.

In de bodemloze stilte klonk een geluid als een luide knal. „Wat was dat?" hijgde een van de mannen die wit wegtrok van schrik. Seth haalde zijn schouders op en ontdeed zich van de witte mantel die hem in de weg zat. In het licht van de lampjes straalden zijn gouden juwelen. „Ik heb niets gehoord," zei hij kortaf. „Vooruit, opschieten. Aan het werk." Weer klonk het geluid, maar nu duidelijker. Het was als het gerinkel van een metalen voorwerp. Nu liepen ze tussen de zuilen door, links en rechts spiedend en op hun hoede. Er klonk een snijdende gil.

Links en rechts wierpen de mannen hun lampjes neer en renden naar de uitgang. Alleen Seth bleef staan. Als versteend staarde hij naar de figuur die hem stil zat aan te kijken op de stenen doodkist van de farao.

Anoebis de dodengod keek hem aan uit juwelen ogen in een gouden gelaat. De sterke witte tanden blonken in het licht. In zijn hand reikte hij Seth een van de gouden vazen van Hor...

„Nee," fluisterde Seth. „Nee... nee... NEE!"

Met opgeheven armen deinsde hij langzaam achteruit. Traag verrees de vreemde figuur op de stenen kist en kwam hem achterna. In het flikkerende licht van de olielamp leek hij reusachtig groot door zijn zware pruik, die neerviel over zijn brede schouders. Licht gebogen en met sluipende, bijna dansende passen kwam hij op Seth af, de gouden vaas in zijn hand.

Nu stuitte Seth ruggelings tegen een van de vierkante zuilen die de zoldering van het graf schraagden. Dat gaf hem zijn bezinning terug. Met een rauwe kreet draaide hij zich om en stormde de zaal uit, weg van die helse figuur met dat fonkelende gouden hoofd.

In de nu weer stille zaal zette Hor met een zucht van opluchting het loodzware masker af. Hij had het gevonden in een van de kisten met priesterkleding. Hors vingers streelden even het prachtige goudsmidswerk en lang bekeek hij de juwelen ogen die flonkerden alsof ze leefden. Hij legde het masker behoedzaam tussen de priestergewaden en zond een kort gebed op tot de god die hem het leven had gered. Hij moest nu opschieten en zich klaarmaken om ervandoor te gaan. Hij moest één zwaar besluit nemen. Het grote gouden blad, dat hem wel erg in zijn bewegingen belemmerde, moest hier achterblijven. Hij moest er een veilig plekje voor zoeken en hij vond dat uiteindelijk in de kist waarin het Anoebismasker lag. Als de priesters een dergelijk onvoorstelbaar kostbaar stuk zonder meer hier durfden achter te laten, dan kon hij het bord er gerust bij leggen. Anoebis zou het zeker beschermen.

Na het warme graf voelde de avondlucht heerlijk koel aan. Een zoet noordenwindje streelde zijn verhitte voorhoofd toen Hor door de poort van het graf naar buiten trad. Hij voelde zich meteen een stuk beter. Maar waar moest hij nu heen? Terugkeren naar zijn woonstad Thebe was onmogelijk. Lang voordat hij iemand gevonden zou hebben om zijn verhaal aan te horen — en eigenlijk kwam daarvoor alleen de Derde Profeet van de Amontempel in aanmerking — zou hij zijn gearresteerd en ingesloten! Seth zou zeker al lang het verhaal hebben rondgestrooid hoe hij, Hor, de onvoorstelbare misdaad had begaan aan de dode farao zijn gouden vaatwerk te ontstelen.

Hier blijven in de buurt van de koningsgraven had ook zijn bezwaren, want het was hier overdag altijd druk. Bovendien zou Seth, die tenslotte ook weer niet helemaal gek was en over een scherp verstand beschikte, zo langzamerhand wel gaan begrijpen wie er in dat gouden masker van Anoebis had gezeten.

Het enige en uiteindelijk ook het beste wat hij doen kon, was de woestijn in te trekken om zich daar te verschuilen. Hij kon dan 's nachts op de akkers zijn eten zoeken, want het graan was bijna rijp en er waren groenten en heerlijke watermeloenen in overvloed. De druiven werden rijp evenals de vijgen en de dadels. Water kon hij drinken uit een bevloeiingskanaal zoals alle boeren dat deden. Op die manier zou hij het wel een tijdje kunnen uithouden.

Drie dagen zwierf hij nu al rond over de eenzame vlakten ten westen van Thebe en hij begon er rijkelijk genoeg van te krijgen. De vazen had hij tijdelijk opgeborgen in een kleine grot, maar die plaats beviel hem niet helemaal.

Hij vond het tenslotte maar veiliger de vazen weer te gaan ophalen en ze een nieuwe schuilplaats te geven. Hij betrapte zich erop dat hij eigenlijk in een grote cirkel had rondgedoold. Zo kwam hij ook niet verder. Een van de vorige dagen had hij een naar zijn mening geschikte bergplaats gevonden. Daar zou men niet licht gaan zoeken, omdat deze betrekkelijk dicht bij het akkerland lag en daardoor niet veilig kon zijn voor iemand die op de vlucht was voor de politie van de farao. Er was daar een kleine en nogal ondiepe kloof met wel steile, maar geen hoge wanden.

Helemaal achter in die kloof lag een oeroud graf, dat reeds eeuwen geleden geplunderd moest zijn. Met zijn gapende toegangspoort bood het een weids uitzicht over de Nijlvallei. Overdag kon hij vanuit die poort spieden naar wie er kwam en ging; 's nachts was hij gemakkelijk dicht bij de akkers. In de vallende schemering ging hij op weg. Het was niet ver en hij kon nu nog genoeg zien. Bovendien zaten nu alle mensen te eten zodat er haast niemand liep. Morgen was het volle maan en dat betekende dat hij ook straks op behoorlijk zicht kon rekenen.

Het pad kronkelde en draaide langs de steile bergwand. De door hem gekozen kleine kloof maakte een onderdeel van die wand uit. Hij moest uitermate goed opletten, want het pad was kennelijk heel lang niet gebruikt en lag daardoor vol puin, dat neiging had onder je voeten weg te glijden. Een lelijke val omlaag kon daar het gevolg van zijn.

Tastend met zijn stok naar losse stenen liep hij langzaam en voorzichtig voorwaarts.

Een vallende steen en een luid geschreeuw bezorgden hem een doodsschrik. Hij drukte zich stijf tegen de rotswand en keek om zich heen. Hoog boven hem klonk een stem: „Blijf staan, Hor! Je bent erbij!"

Volgende week:

DE HYENA'S

Commandant Monastario beschuldigt een van Don Diego's vaquero's ervan de gezochte bandiet Zorro te zijn. Hij probeert dit te bewijzen, maar op het kritieke moment verschijnt Zorro...

ZORRO

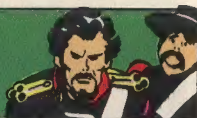

REDT "ZORRO"

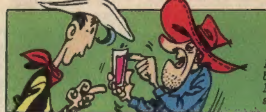

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE

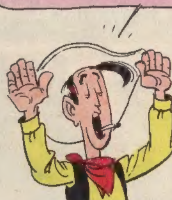
DE TREK

Boomville moet een burgemeester hebben! Bijna de hele bevolking stelt zich kandidaat voor 't burgemeesterschap. Na een wilde verkiezingscampagne breekt de dag van de stemming aan. De mannen wachten gespannen op de uitslag.

NAAR OKLAHOMA

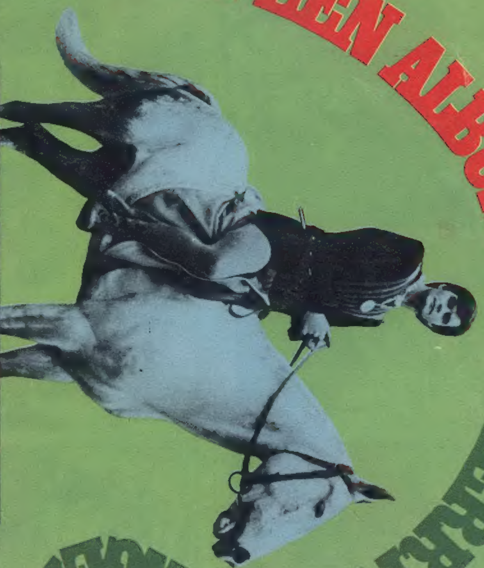

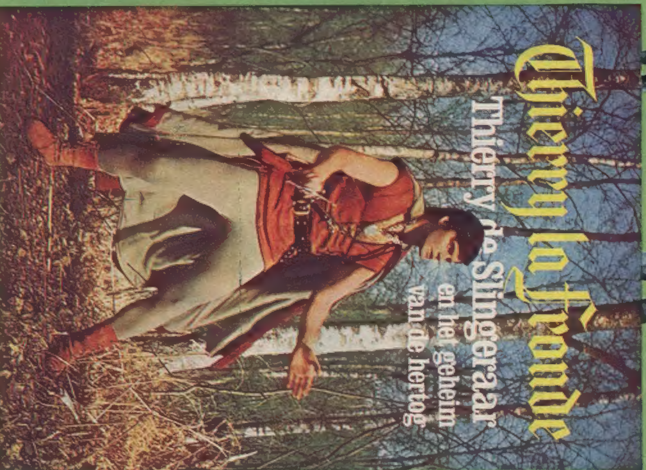

WORDT VERVOLGD

NU IN EEN ALBUM!! THIERRY DE SLINGERAAR*

Thierry, de slanke, Franse edelman, die iedere week op de tv ten strijde trekt tegen sluwe samenzweerders, gemene verraders en wrede onderdrukkers. Thierry, de dappere vechter die met z'n flitsende degen ieder duel wint, met z'n slinger ieder doel raakt, razendsnel op z'n schimmel door de bossen jaagt en onvermoeibaar de rechten verdedigt van arme dorpsbewoners. Diezelfde Thierry beleeft nu 'n adembenemend spannend avontuur in het album THIERRY DE SLINGERAAR EN HET GEHEIM VAN DE HERTOG. Bestel het direct!!!

Dit machtige avontuur mag je niet missen! Je hart bonst als je leest hoe Thierry en zijn vogelvrij verklaarde vrienden maar nèt kunnen ontsnappen aan de wraak van verraders. Vraag dit album aan de bezorger!

Prijs **1,90**

Pep-abonnees **1,50**

DE BEZORGER VAN PEP HEEFT HET NIEUWSTE THIERRY-ALBUM